

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स

(आनन्दकुटी विहार गुठीको मासिक मुख-पत्र)

आपाठ
वर्ष-१
अंक-३

ने. सं. १०६३
इ. सं. १६७३

वार्षिक ५।-
यो अंकको
-१५०

आनन्द भूमि

“वरथ भिक्खवे चारिकं बहुजनहिताय बहुजन सुखाय लोकानुकम्पाय अत्थाय
हिताय सुखाय देवमनुस्सानं । देसेथ भिक्खवे धम्मं आदिकल्याणं मज्झे कल्याणं सात्थं
सुव्यञ्जनं केवल परिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं (धर्म) पकासेथ ।”

(महावग्ग-विनयपिटक)

सम्पादक मंडल-

भिक्षु, अश्वघोष, श्री बटुकृष्ण 'भूषण', श्री न्हुछेबहादुर बज्राचार्य

आनन्द कुटी

आषाढ २०३०
बुद्ध सम्वत् २५१७

स्वयम्भू

अंक ३

बुद्धवचनामृत—

नारी पनि पुरुष भन्दा श्रेष्ठ हुन सक्छे

त्यस समय प्रसेनजित कोशलराजा जहाँबुद्ध हुनुहुन्थ्यो त्यहाँ गई भगवानलाई
अभिवादन गरी एक छेउमा बसे । अनि एक पुरुष प्रसेनजितकोशल राजा कहाँ आई
उनको कानमा “मल्लिकादेवीले छोरी जन्माइन्” भनी सुटूक्क भने । यो कुरा सुनी प्रसेन-
जित कोशलराजाको मन खुल्लुक्क भयो । यो कुरा बुझी त्यस बेला बुद्धले निम्न कुरा
कुनाउनु भयो ।

महाराज, यहाँ कुनै कुनै स्त्री बुद्धिमती, शील वती, सासु ससुरालाई देव समान
मान्ने तथा पतिव्रता भई पुरुष भन्दा पनि श्रेष्ठ हुन सक्छे । त्यस्ती स्त्रीबाट जुन सन्तान
जन्मिन्छ उ सूरवीर र दिशाप्रसुख पनि हुन सक्छ, त्यस्ती सौभाग्यवतीको बालकले राज्य
अनुशासन पनि गर्न सक्छ ।”

“आनन्दभूमिको नियम

- १) “आनन्द भूमि” आनन्दकुटी विहारगुठीको मासिक मुख-पत्र हो । ‘आनन्द भूमि’ प्रत्येक पूर्णिमामा निस्कन्छ ।
- २) यसको वार्षिक चन्दा रू. ५।- अर्ध वार्षिक रू. ३।- एक प्रतिको पचास पैसा जुन महीनामा पनि ग्राहक बन्न सकिन्छ ।
- ३) राजनैतिक सम्बन्धी लेखहरूले यसमा स्थान पाउने छैनन् ।
- ४) कुनै लेखक द्वारा प्रकट भएको विचारको उत्तरदायी सम्पादक मण्डल हुने छैन ।
- ५) प्रबन्ध सम्बन्धी पत्रव्यवहार र चन्दा व्यवस्थापकको नाममा पठाउनु पर्छ । पत्र व्यवहार गर्दा खेरि आफ्नो ग्राहक संख्या, पूरा नाम र ठेगाना राम्रोसित लेखी पठाउनु पर्छ ।
- ६) पत्रिका नलिने भएको खण्डमा बा आफ्नो ठेगाना हेर फेर गर्नु परेमा एक महीना अगाडि नै व्यवस्थापकलाई सूचना दिइनु पर्छ ।
- ७) कुनै पनि रचना प्रकाशित गर्ने वा नगर्ने अधिकार सम्पादक मण्डल मै रहनेछ ।

आनन्दभूमि कार्यालय

आनन्दकुटी, स्वयम्भू, काठमाडौं ।

विषय सूची

१. बुद्धवचनमृत	१
२. हे शान्त ! हे स्वच्छन्द !	—रवीन्द्रनाथ टैगोर २
३. उन्नतिको मार्ग	—भिक्षु महानाम महास्थवीर ३
४. मभिगुलिसे वाक्कयाः भिगुया लागी आय्बूसा !	—केशहर्ष ५
५. जेठ पुन्ही	—श्रामणेरे मैत्री ६
६. समाचार	८
७. “Why wake up” ?	—Rev. khanti pala 9
८. सम्पादकीय	११

हे शान्त ! हे स्वच्छन्द !

— रबीन्द्रनाथ टेगोर

[रबीन्द्रनाथ टेगोरको शतवर्षीय जयन्तीको उपलक्ष्यमा भारत सरकार सूचना प्रसार विभाग, गान्तोकद्वारा प्रकाशित नेपालीमा अनुदित बौद्ध साहित्य-संकलन 'बुद्धदेव' बाट ।]

आज यो संसार घृणाको बौलाहीले उन्मत्त भएको छ,

क्रूर कण्डह र निरन्तर पीडाले ग्रस्त छ,
यसको पथ कुटिल, अनि लिप्सा-बन्धन जटिल छ ।
सब तिम्रो नव-जन्मकोनिम्ति आर्तनाद गरिरहेछन् ।
हे अनन्त !

रक्षा गर, आशाको अमृतवाणी जगाऊ,
तिम्रो प्रकाशमा प्रेम-कमलले अखण्ड-मधु-निधि-
सहित आफ्नो पत्रदल उद्भासित गरौस् ।
हे शान्त, स्वच्छन्द,

तिम्रो असीम करुणा र सद्भावनामा
यो संसारको मुटुको कालो कलंक निमिट्यान्नै पार ।
हे अमर दानवीर !

हामीलाई त्याग-शक्ति देऊ,
अहं-भावको हरण गर ।
ज्ञानसूयको नवोदित उज्ज्वलतामा
अन्धाले दृष्टि पाऊन् ।

अनि मृतात्माले प्राण पाऊन् ।

हे शान्त ! हे स्वच्छन्द !

तिम्रो असीम करुणा र सद्भावनामा
यो संसारको मुटुको कालो कलंक निमिट्यान्नै पार ।
मानव हृदय अरान्तिको तापले,
स्वार्थताको विखले,

अनि अन्तहीन तृष्णाले आघात भएको छ ।

देश देशान्तरले आफ्ना निधारमा
घृणा रक्तको टीका लगाएका छन् ।
तिनीहरूलाई, दक्षिण हस्त-स्पर्श गर

एक प्राण गर

एक जीवन-सुर गर

सुन्दर-लयमा राख

हे शान्त ! हे स्वच्छन्द !

तिम्रो असीम करुणा र सद्भावनामा
यो संसारको मुटुको कालो कलंक निमिट्यान्नै
पार ।

‘आनन्द भूमि’लाई बुद्ध-धर्म सम्बन्धी लेख दिएर
सहयोग गर्नु होस्

उन्नतिको माग

—भिक्षु महानाम महास्थविर, श्री लंका

सबै मानिसहरू आफ्नो उन्नतिको इच्छुक हुन् । परन्तु धेरै जनालाई उन्नतिको बाटो के हो थाहा छैन । कोही त्यसको ज्ञान भएर पनि त्यस बाटोमा लाग्दैनन् । राम्रो बाटोमा गए जीवन सुखमय हुन सक्छ । कुमार्गमा जाँदा खेरि पतनको कारण हुन्छ ।

सर्व प्रथम इहलौकिक उन्नति हुनु पर्छ । त्यसको लागि योग्य प्रदेशको खोजि गर्नु पर्छ । मानिस जन्मतः पवित्र भएता पनि अथवा शुद्ध हुनलाई जन्मेतापनि अयोग्य ठुला बस्तु पर्दा त्यसको उन्नति हुन सकेको हुँदैन । त्यसैले मंगल सूत्रमा “पतिरुप देस वासो च एतंमङ्गल मुत्तमं” जीवन मंगलमय हुनुको कारण योग्य प्रदेशमा वस्न बाउनु हो भनी गौतमबुद्धले भन्नु भएको छ ।

भगवान बुद्धकहाँ एक श्रेष्ठीपुत्र गएर भने- भगवान् ! हामी गृहस्थी पञ्चकाम सम्पत्तिमा डुबी रहेका छौं ! स्त्री बाल बच्चाहरूको पालन पोषण कार्यमा संलग्न छौं । पुण्य कार्य गर्नु त फुर्सतै छैन । वाराणसीको चन्दन लेपन गर्दै छौं । पैसा कमाउँछौं । त्यस्तो खालका हामीहरूको जीवनलाई उपयोगी रहित हुने उपदेश दिनु हुन आयाचना गर्दछौं ।

अनि शाक्यमुनि तथागतले गृहीहरूलाई उन्नति र हित हुने चार कारणहरू बताउनु भएको छ ।

- १) उद्दान सम्पदा (= उत्साह र बाहुबल)
- २) आरक्ख सम्पदा (= पसिना बगाई कमाएको धनको रक्षा)
- ३) सम जीविकता (= आयनुसार खर्च गर्नु)

४) कस्यमाणित्तता (= असल साथीको संगत गर्नु)

१) उद्दानसम्पदा भनेको शारीरिक उत्साह मात्र होइन मानसिक प्रयत्नले पूर्ण हुनु हो । हृदय देखि मन लगाएर उत्साह नगरेसम्म आफुले गरेको काम सफल हुन गाह्रै पर्छ । सबै काममा र अवस्थामा अगि सरेर जाने, पछि नहटने स्वभावलाई नै उद्दान सम्पदा भन्दछन् । यो जीवन सफल र सुखमय बनउन चाहने व्यक्तिले बालकाल देखि रचनात्मक शिक्षा हासिल गरी युवक अवस्थामा नै धन उपाार्जन गर्नु सिक्नु पर्छ । शोषण गरेर होइन परिश्रम र मेहनत गरेर कमाउनु पर्छ । त्यस्तो परिश्रमी व्यक्ति यथाशीघ्र उन्नति पथमा लम्कन सक्छ । हाम्रो बोधिसत्वहरूले वीर्य र उत्साह गरेको कुरा “महा-सीलव जातक, महाजनक जातक” आदि जातक कथाबाट थाहा हुन्छ । लंकाका महाराज महापरा-क्रमबाहुले परिश्रम र उत्साह गरेर देश समृद्धिशालि बनाइ दिएका थिए । एकचोटि गौतमबुद्धले भन्नु भएको “लोके उत्साह वन्तानं जनानं किमसाधियं” संसारमा उत्साह गरेर के हुन नसक्ने “अर्थात् परिश्रमी मानिसले के गर्न सक्तैन ? नेपोलियनले Nothing impossible असम्भव भनेको नै छैन” भनेर भनेको कुरा पनि ठीक नै छ जस्तो लाग्छ ।

प्राचीन लंकाका राजाहरूले उक्त कथन अनुसार परिश्रम गरेर राज्य चलाउनु भएको हुँदा तत्कालीन लंकामा जनताको लागि आवश्यक चीज सबै उपलब्ध थिए । आज पनि उत्साही र परिश्रमी

मानिस उन्नति पथमा लम्कदै छन् । उत्साही मानिस ले शुरु गरेको काम नसिद्धिएसम्म आफ्नो इच्छा पूर्ति नभएसम्म धैर्यताका साथ अथक परिश्रम गर्न छोड्दैन । बुद्धिवान् र वीर्यवान् मानिसले स्वल्प वस्तु वा धनबाट धेरै समय नबिताइ धेरै पैसा कमाएको घटना चुल्लु सेट्टि जातक कथाबाट स्पष्ट हुन्छ । कथाको सार यस प्रकार छ— एकजना गरीब जवानले बाटोमा मरेको मुसा देखेर लिई विरालो पाली राखेको ठाउँमा गई बेच्यो । बेचेर पाएको पैसाबाट व्यापार गर्दा गर्दै लखपति बनेको छ । यस्तो प्रकारको उत्साही महापुरुषहरूको चरित्रबाट प्रेरणा लिई परिश्रमी र मेहनती बन्नु सिक्नु पर्छ ।

२) आरक्ख सम्पदा भनेको पसिना बगाई मेहनत गरेर कमाएको धनको सुरक्षा हुनुपर्छ । इहलौकिक उन्नति इच्छुक व्यक्तिले बालकाल देखि सबै क्षेत्रमा उद्योगी हुनु पर्छ ।

आफुले कमाएको धन अनुचित मार्गमा लगाउनु हुँदैन । कोही कोही दुःख पर्वक कमाएको धन जुवा खेलेर, चिट्टा किनेर नाशगरी दिन्छन् । नाचगान हेरेर विनाश गरी हाल्छन् । कोही कोही रक्सी खानुमा खर्च गरि हाल्छन् । कोही कोही गणिका कहाँ गएर पैसा गुमाएर आउछन् । यस प्रकार अनेक अनुचित मार्गबाट गइ मानिसले आफुले कमाएको धनको सदुपयोग र सुरक्षा गर्नु नसकेका हुन् । यसतो अनुचित ढंगबाट खर्च गर्नेहरूको भविष्य दुःखमय हुन्छ र उज्वल हुन सक्तैन । पैसा नाश हुने अनुचित मार्गलाई बन्दगर्न सकेमात्र जीवन उज्वल हुन सक्छ । अतः शुरुदेखि आफुले प्रयोग गर्ने वस्तुहरूको हिकाजत साथ प्रयोगमा ल्याउनु पर्छ । अनि उन्नति बाटोमा हिंडन सकिन्छ ।

३) समजीविकता माने आमदानि अनुसार खर्च गर्ने बानि बसाल्नु पर्छ । आमदानि भन्दा बढी खर्च गरेको खण्डमा सधैं भै पसलमा उधारो माँगी

खानु पर्ने अवस्था आउँछ । बुद्धिमानी मानिसले आफुले कमाएको धन सदुपयोग गरी केही अंश भविष्यको लागि सुरक्षा गर्छ । एकजना मानिसको कमाइले दसजना ख्वाउन परे मात्र आमदानि अनुसार खर्च गर्नु असजिलो हुन्छ । (सुखी परिवारको लागि सन्तति निरोध गर्नु आवश्यक छ)

दिन दिने धेरै पैसा बचाएर राख्न नसके अलि अलि गरेर बचाउनु सिक्नु पर्छ । त्यसो गर्न नसके भविष्यमा आपत विपत्त भइपर आउने बेलामा अन्त कतै सापटी माग्नु जानु पर्ने अवस्था आउँछ । बुद्धको यस समजीविकता रूपी गुण धर्मलाई वास्ता नगरी जीविका चलाउनेहरू दुःखी अवस्थामा पुगेका मानिसहरू आज प्रसस्त छन् । आय अनुसार खर्च गर्न जानेको मानिसको भविष्य उज्वल हुन्छ । पतन हुँदैन ।

४) कल्याणमिच्छता आफू भन्दा ज्ञानी-गुणी विद्वान सज्जन वर्गको सत्संगत गर्नु पर्छ । सज्जनहरूको छत्र छायामा हुर्कन सके कल्याण हुन्छ । कल्याणमित्रले सुमार्ग देखाउँछ, कुमार्गबाट बचाइ दिन्छ । राम्रो सुभाष दिन्छ । अनि जीवन उज्वल हुनु बाहिक पतन हुँदैन । असत्पुरुषहरूको सत्संगतले म निसहरू विगरेर पतनाभि मुखतिर ओर्लिन्छन् । त्यसैले भगवान् बुद्धले भन्नु भएको— 'न भजे पापके मिच्छे न भजे पुरुसाधमे' अर्थात् अधर्मी पापी मित्रसित आश्रय नगर्नु ।

आजभोलि धेरै जना खराब मानिसको सत्संगमा परेर कोही जुवा खेल्छन्, रक्सी खान्छन्, नाच हेर्छन् फलस्वरूप जीवन पतनतिर लम्कन्छ । उन्नतिकामीहरूले उपर्युक्त चार कुरा अनुसार जीविका चलाउनु सिक्नु पर्छ । यही नै उन्नतिको मार्ग हो ।

मभिगुलिसे वाक्क वयाः

भिगुया लागी आय्बूसा...

—केशहर्ष

पियाच्वंपि व पीकाच्वंपिसं कयाच्वंगु
क्षणिक फुक्कुलुगु सुख स्वयाः
मयुसे व मपीकुसे कर्तव्यया लँय वनाच्वंपिसं कया-
च्वंगु दीर्घानन्द
सकस्यां गबले जक म्हसीकीगु ज्वी ?
विनाश योपि व विनाश याकाच्वंपिसं कयाच्वंगु
सराः रूपी दानवी आनन्द स्वयाः
निर्माणं बियाच्वंगु सुवाः, स्वर्गानन्द
सकस्यां गबले जक काय्फइगु थे' !
इर्याया मिइ सिचु ताया लालकयाच्वंपिसं
हर्षया रूववि व्यूगु वरदान, अमृत
सकस्यां गबले जक त्वने फइगु ज्वी !
बन्धनया सोतिर्ष्वचय् क्यना याउँ तायाच्वंपिसं
त्याग अले निर्वाणया अमर गहनानन्द

सकस्यां गबले जक थ नाले फइगु थे' !

उकिं,

आः सकस्यां वाक्क वयाः,

वनाच्वनागु थव वर्तमानया

प्रतीक्षा, विनाश इर्या व बन्धनलिसे;

वरु,

आय्बूसा गुलि ज्यु —

याकनं पलाःछीत

स्वतन्त्र, निर्माण हष त्याग अले निर्वाणया लँय,

बुद्धोपदेशं काय्काः

नापं

नुगलय् दुगिनाच्वंम्ह बुद्धयाके ब.काय् फय्काः सदां
सदां !

नेपाली, चाइनीज व भारतीय लाकां, चप्पल व
मोजाया लागो सदां लुमंका दिसं ।

दबलकाजी तुलाधर

१०/८ लाकां ज्यासः भोटाहिटी

जेठ पुन्ही

—श्रामणेर मैत्री

म्ही बौद्ध धाःपिसं भि निगू पुन्हीया महत्व छु धयागु अथवा भगवान् बुद्ध नाप छु सम्बन्ध दु धयागु सीका ते बहजू । जि लंकाय् आखः इवना च्वनावले अनया बौद्ध तसें पुन्ही पतिकं उत्सव माने यानाच्वंगु खना जि आश्चर्य चाः । छाय्धासा म्हीथाय् नेपाले वैशाख पुन्ही छगू बाहिक मेगु पुन्ही माने याना च्वंगु जि मस्यु । जि स्यु थें ला म्हीथाय् गुणपुन्ही खुनु इवाति त्वनी, लहुति पुन्ही खुनु बालाजु व जामाच्व वनी । थौंया पुन्हीयात ज्या पुन्ही ज्या यायेमस्योगु दि धका माने याइगु स्यु । तर लंकाय् म्हीथाय् थें नखः चखः या रूपे माने मया । अन नखः धयागु हे वैशाख पुन्ही, जेठ पुन्ही आदि दिने धर्मकर्म याइगु जुयाच्वन ।

आः थन जि स्यु थें लंका भाय्या सफुति दु थें जेठपुन्हीया परिचय बीगु मतीतया ।

वैशाख पुन्हीया परिचय बीम गु आवश्यक मखना । उखुनु तिन जेठ ४ गते वैशाख पुन्ही माने याना । उखुनु या दिने सिद्धार्थकुमार जन्म, बोधि-ज्ञान लाभ व महापरिनिर्वाण जूगु दि खः ।

आः जेठपुन्हीया बारे छगू निगू खँ न्हयथने । खजा थौंया पुन्हीनाप बुद्धया जीवनी सम्बन्धी विशेष छु घटना जूगु उल्लेख खने मदु । महासमय सूत्र देशनायाना विज्यागु छगू दु । तर बुद्ध धर्म प्रचार नाप सम्बन्ध दुगु ऐतिहासिक घटना जुया च्वंगु

दु । खजा ऐतिहासिक घटना नं लंका व अशोक महाराज नाप जक गाक्कं थःपरे जूगु खना । विशेष लंका वासीते लागी जेठपुन्ही राष्ट्रीय दिवस धाःसा मया । छाय्धा सा लंकाय् बुद्धधर्म स्थापना जूगु थौंया दिने खः । लंका व सीत प्यीप्यदो बौद्ध जूगु थौंया दिने खः । लंकाया समाजे महान परिवर्तन व न्ह्यपुइ क्रान्ति मचे जूगु थौंया दिने खः । लंकायात कोसःया रूपे बुद्धधर्म प्राप्त जूगु थौंया दिने खः । धर्माशोकया पुत्र महेन्द्र अरहन्तं लंकाय् विज्याना अनया जनता यात शिष्टाचार सम्पन्न ज्वीगु लँपु कयना विज्यागु थौंया दिने खः । उकिं थौं विशेष लंकाया पिसं महेन्द्र महास्थविरया गुण स्मरणया रूपे उत्सव माने याना च्वनी ।

थनिं २२८१ दँ न्ह्यो अर्थात बुद्ध परिनिर्वाण जुया २३६ दँ लिपा जेठ पुर्णिमा खुनु भारतया सम्राट अशोक महाराजया थःहे काय् महेन्द्र भिक्षु प्रमुख मेपि भिक्षुपि लंकाया उत्तर पाखे अनुराधपुर इलाकाय् मिस्सक पर्वते विज्यात । वसपोल लंकाय् विज्यागुया कारण स्वंगू दु :—

(१) “चरथभिक्षवे चारिकं बहुजन हिताय बहुजन सुखाय” अर्थात भिक्षुपि आपालं मनूतेत हित सुखया लागी गाँ गामे, देशदेशे चाहिला जु, आदि मध्य व अन्ते थयंक कल्याण ज्वीगु धर्म विश्वयात कना थवीका व्यु धयागु बुद्धया आज्ञा पालन यायेत

खः ।

(२) बुद्धशासन उन्नतिया लागि लंकाय हुँ धैगु थःगुरु मोग्गलिपुत्ततिष्य महास्थविर या आज्ञा पालन यायत खः ।

(३) स्वंगूगु कारण खः न्यादो दँ तक्कं बुद्ध धर्म चिरस्थायी रूपं आरक्षा ज्वीत लंकाया पाखे गुहाली ज्वी धयागु सीका लंकाया पिनत हित सुख ज्वीगु लँपु नं क्यनेया लागि वसपोल महेन्द्र लंकाय विज्यागु खः । वसपोलया लंका गमनं याना अनया जनता यात आपालं लाभ जूगु दु ।

बुद्ध परिनिर्वाण जुया २३६ वर्ष लिपा देवानाम पियतिष्य जुजुया पाले जैठपुन्हो खुनु छगू तःधंगु उत्सव ज्वीगु दु । थव लंकाया पुलांगु परम्परागत उत्सव खः । खुनुया दिने पियतिष्य जुजु सलंस मनुत व्वना मिस्सक पर्वते शिकार भित्त वन । अन पर्वते तिष्य ! तिष्य ! थनवा धका सःतुगु ताय दत । थव शब्द तायवं जुजु आश्चर्य चाया उखे थुखे स्वःगु बखते छम्ह श्रमण रूप खन । खनेवं जुजु न्यना विज्यात - छपिं सु थे ?

लिसः ख —

समणा मयँ महाराजा धम्मरास्ससावका तवेव अनुकम्पाय जम्बुद्वीपा इधागता अर्थ-महाराज ! जिपिं धर्मराज (बुद्धया) श्रावक भ्रमणत खः । छपिनि हे हितया लागि जम्बुद्वीपं थन वयाच्चना ।

ध्व शान्त वचनं जुजुया शंका तनावन ।

महेन्द्र अरहत नापं विज्यापिं भिक्षुपिं इट्टिय, उत्तीय, सम्बल भद्दसाल धयापिं अरहन्त प्यम्ह व षड अभिज्ञालाभी सुमन श्रामणेर अले भण्डुक धयाम्ह अनागामी राजउपासक छम्ह नं दुगु जुयाच्चन । वसपोलपिं खनेव वया थः पासा अशोक जुजुया पाखे वया चंगु सन्देश नं लुमन ।

खँल्हाय धुनेवं तिष्य जुजु बुद्धि दुम्ह ख धयागु महेन्द्र महास्थविरं सीका बुद्ध उपदेश याना विज्यागु 'चुल्ल हत्थिपदोपम' सूत्र उपदेशयाना विज्यात । उपदेश सिधय्वं पियतिष्य महाराज त्रिशरण सहित पंचरीले प्रतिष्ठित जुया बौद्ध जुल । अनं लिपा प्यीप्यदो लंकावासी मनुत नं बौद्ध जुल । चुल्ल हत्थिपदोपम सूत्र न्यना तिष्य जुजु बुद्ध व बुद्धधर्म गज्यागु धयागु ध्वीका काल । उक्त सूत्रे बुद्धधर्मया न्हायकं व निर्वाण साक्षात्कार यायेगु चर्या विधि नं बाँलाक क्यना तःगु दु । उकिं हे महेन्द्र महास्थविरं न्हापां थव सूत्र देशना याना विज्यागु ज्वी ।

पियतिष्य जुजु बौद्ध जुसें निसें समाज सेवाय संलग्न जुल । जन जीवन उन्नति याना वं यंकल । जनताया विचे नं धार्मिक चेतना दयावल । कर्तव्य पालन याना हल । बुद्धधर्म व्यवहारे छ्यला यंकल । परस्पर सहयोग दयावल । क्रम क्रमं बुद्धधर्म लंका राज्य भरी प्रचार जुल । अनं लिपा लंकावासी जनता सभ्य व शिष्टचार सम्पन्न जुल धयागु लंकाया इतिहासं धयाच्चं ।

जैठपुन्हो खुनु महेन्द्र भिक्षुया धर्मदूतगमनं याना लंकाद्वीप, धर्म, भाषा व संस्कृति उज्ज्वल जुल धयागु लंकाया जनताया विश्वास खः । अस्तु ।

२५१७ औं बुद्ध जयन्ति

(बौद्ध मेला)

शान्तिका दूत गौतम बुद्धको २५१७ औं जयन्ति गत जेठ ४ गते वंशाख पूर्णिमाको दिन ठूलो उमंगका साथ मनाइयो ।

विहानै देखि स्वयम्भूमा र आनन्द कुटीमा ठूलो मेलाको रूपमा मानिसहरूको भूइचो लागिरहेको थियो ।

विहानै आनन्दकुटी विहारमा बुद्ध पूजा बाट कार्यक्रम शुरु भएको थियो । बुद्ध पूजा पछि धर्म देशना गर्नु हुँदै भिक्षु अश्वघोषले - आज बुद्धको गुणानुस्मरण दिवस हो । केवल श्रद्धा दिवसको रूपमा मात्र न मानी आफ्नो जीवनमा केही न केही परिवर्तन ल्याइ व्यवहार राम्रो पार्नु पर्छ भन्नु भयो । यस्तो गर्नु सकेमा मात्र बुद्ध जयन्ति मानेको ठहरिन्छ । फेरि उहाँले भन्नु भयो कमसेकम आज दिनभरी मात्र भएपनि मैत्रीदिवस मनाऔं त्यसपछि विहान ९.३० बजे देखि बुद्धको अस्थि धानु प्रदर्शन भयो ।

बुद्ध जयन्ति समारोह समितिका तर्फबाट उपस्थित सबै भक्त जनहरूलाई भोजन गराइएको थियो ।

उपराह् ३ बजे आनन्दकुटीमा प्रधानमन्त्री श्री कीर्तिनिधि विष्टको सभापतित्वमा सार्वजनिक बौद्ध सभा सम्पन्न भयो । सभाको कार्यक्रम भिक्षु कुमार काश्यप ले शील प्रदान गर्नु भएपछि प्रारम्भ भयो ।

बुद्ध जयन्ति समारोह समितिका अध्यक्ष भिक्षु सुबोधानन्दले स्वागत गर्नु हुँदै जटिल विश्व परिस्थिति-हरूमा बुद्धको शान्ति सन्देशले ठूलो योगदान दिएको कुरा उल्लेख गर्नु भयो ।

उद्योग वाणिज्य तथा सञ्चार मन्त्री श्री चतुर्भुज प्रसादसिंह ले गौतम बुद्ध नेपालको लुम्बिनीमा जन्मेतापनि उहाँ विश्व विभूति हुनु हुन्छ भन्नु हुँदै लुम्बिनी विकासका लागि विश्वका जुनसुकै मुलुक बाट सहयोग पाएता पनि त्यो नेपाललाई स्वागत योग्य छ र हामी नेपालीहरूले पनि त्यस पवित्र कार्यमा सक्ने सहयोग गर्नु आफ्नै राष्ट्रिय दायित्व पूरा गर्नु हो भन्नु भयो ।

उक्त समारोहमा अमेरिकी राजदूत क्यारोल सी लेशले लुम्बिनी विकास योजनाको ठूलो महत्व रहेको कुरा बताउनु भयो ।

ब्रिटिश राजदूत श्री टी.जे. ओ ब्राइनले बुद्ध एउटा क्रान्तिकारी विचारक हुन हुन्थ्यो भन्नु भयो ।

संघीय जर्मन गणतन्त्रका राजदूत श्री मायर लिफ सेनले बुद्धको उपदेशलाई व्यावहारिक जीवनमा उता सक्नु पर्दछ भन्नु भयो ।

भारतीय राजदूत श्री एल. पी. सिंहले बुद्ध जन्म नेपालमा हुनाको साथै बुद्धको आध्यात्मिक ज्ञान प्रारम्भ पनि नेपाल बाटै भएको कुरा बताउनु भयो ।

जापानी राजदूत श्री हिरोशी नेमोटोले बुद्ध यस्तो धर्म हो जसले मानिसहरूको मनलाई शान्ति आनन्द दिइरहेको छ भन्नु भयो ।

पाकिस्तानी राजदूत श्री अर्तोलाले गौतम बुद्ध उपदेश शताब्दियाँ देखि मानिसको जीवनमा मार्ग दर्शन रूपमा आएको छ भन्नु भयो ।

“Why Wake Up”?

By Rev. Khanti Pala.

Continued from last issue

No one can truly call himself a Buddhist unless he practices what the Buddha taught, Buddhism is the most practical of religions and so one may truly say that there is little excuse for sleeping Buddhists. But there is no chance of practice while people are drugged with the sleep of ignorance already described. They must awake if they would truly call themselves Buddhists. No practice, no Buddhism!

Buddhadharma is like the most precious jewel—the diamond. As the diamond is crystal clear so the Dharma teaches the practice of Sila. The diamond's unequalled brilliance flashing forth an infinite range of beautiful colours is the power of Upaya for leading beings towards Enlightenment—it is the great power of Karuna. The third excellence of the diamond is its hardness able to cut even glass. This represents the

penetratingly sharp lokuttara wisdom (prajna) able to cut off even the most degraded passions and worldly defilements (Klesha).

If a man was foolish he might not be able to tell a diamond from a piece of old glass whereas a wise man would sure understand “This is diamonds, this glass.” A fool might indeed eventhrow a diamond into the mud.

In Nepal, many Buddhists are like unwise men who, even though the diamond—Dharma is in their hand, even though they are born into Buddhist families, still throw away this jewel. For many Buddhists here do not know how valuable their Dharma is, they do not know its great teachings and so are careless of it.

They should think how many beings there are in this world and how few of these know the Buddha's Dharma. How few men even have

heard of the Buddhadharma? Among those who have heard of it, how many call themselves Buddhists? And among Buddhists are there many who practice the Buddha's teachings?

If we have been born into a Buddhist family then this is very fortunate for us. (The author did not find Buddhadharma before he was 23 years old).

As the Buddha was the wisest of teachers, his followers must try to develop his wisdom (prajna) in themselves. Then they are truly Buddhists, then as wise men they will value their priceless and beautiful gem—the diamond—Dharma. Should not Buddhists wake up for this?

(2) Every living beings longs to be happy. No creature likes unhappiness. Therefore any teaching which gives happiness is something to be valued highly. Now the Buddha's Dharma teacher not only ones own happiness but also that the happiness of everyone has to be considered. We should try not only for one own happiness but also for well-

being and joy of everyone else.

Not only that, but the Buddha teacher a way of happiness—Mahasukhayana. Those who practice in the good ways. He taught are practicing happily; their Sila kept pure and unbroken gives happiness; their practice of Samadhi gives calmness and concentration and so—happiness of mind (citta), and their practice of Prajna brings the happiness of freedom—freedom from all bonds and unhappiness Greed, Hate and Delusion (Lobha, Dvesha, Moha).

This freedom is called Nirvana and this Lord Buddha has called Nirvanam Paramam Sukham.

Buddhists then, are those who desire not only their own happiness—but the happiness of all. Their practical ways of achieving this are ways of happiness (such as the Ashtangika Marga, Dasa Paramita) and the goal for themselves is the highest happiness. How foolish to sleep while so much happiness is offered to you and when you can offer so much happiness to others. Should not Buddhist wake up for this.

to be Continued in Next issue

शान्तिका महानदूत महामानव गौतम बुद्धको २५१७ औं जयन्ति गत जेठ ४ गते बडो उत्साह र उमंगका साथ मनाइयो । यस पालि विभिन्न कार्यक्रमका साथ जुन किसिमले बुद्धजयन्ति मनाइयो त्यसरी पहिले शायद मनाइएको थिएन होला ।

गौतम बुद्धको जन्म नेपालमा भएको नाताले मात्र हामी नेपालीले उहाँको जन्म जयन्ति मनाइनु पर्छ भन्नु त्यति राम्रो कुरो होइन जस्तो लाग्छ ।

विश्वशान्तिको लागि बुद्धले कुन मार्ग देखाउनु भएको थियो, बहुजन हितार्थ उहाँले के काम गर्नु भयो यसको अध्ययन र मनन पछि मात्र बुद्धको महत्व बुझ्न सकिन्छ ।

गौतम बुद्धले अशान्तिको कारण तृष्णा हो भनी यत्ना लगाउनु भयो । मानव हृदयमा जति भएपनि नपुग्ने तृष्णा रहन्जेल शान्ति सम्भव छैन । तृष्णाको कारणले नै शोषण मनोवृत्ति उत्पन्न हुन्छ ।

भिक्षु संघको विधान अध्ययन गर्दाखेरि यो आभास कल्किन्छ कि गौतम बुद्ध शोषण विहीन समाज स्थापना गर्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो । उहाँले नमुनाको लागि भिक्षु संघको स्थापना गरेको हुनुपर्छ ।

बुद्धको अर्को देन के रहेछ भने अपराध र अशान्तिको कारण गरीबी हो । आर्थिक असमानताले गर्दा समाजमा असन्तोष पैदा हुन्छ भन्ने कुरालाई बुद्धले प्रष्टयाउनु भएको कुरा कूटदण्ड सूत्रले र चक्कवत्ति सिंह नाद सूत्रले उल्लेख गरेको छ ।

बौद्धहरूले शस्त्र-अस्त्र विक्री गर्नु हुन्न भनी बनाएको नियमको आधारमा नै वहाँलाई शान्तिदूतको रूपमा चिन्न सकिन्छ । अतः बुद्धको महत्व आज आणविक संहार एवं विनाशको छाँयामा उकुस मुकुस भइरहेको विश्वको लागि जति छ त्यति संभवतः विश्व-इतिहासमा कहिले पनि भएन । युद्ध र कलहले संतप्त मानव समुदाय आज शान्ति खोजिरहेको छ । अतः वहाँको प्रति श्रद्धावश

ठूलो उत्साहका साथ बुद्धजयन्ति मनाउनु स्वाभाविक कुरो हो । तर बुद्धको मूर्ति रथमा राखी जात्रा मात्र गरि भक्ति भाव देखाउनु आजको युगमा व्यावहारिक ठहर्दैन बरु फेशन जस्तो मात्र देखिन्छ । हुनु पर्ने के भने बुद्धजयन्तिको उपलक्षमा एक दिन भएपनि आफूले गरी राखेको शोषण काम छाडिदिनु, आ-आफ्नो अभद्र व्यवहारलाई तिलाञ्जलि दिई व्यवहारमा सुधार ल्याउनु हो । अझ एक कदम अघि बढी जाउँ भने बहुजन हितका काम गर्नु नै वास्तवमा बुद्ध-जयन्ति मनाउनु हुनेछ । उदाहरणको लागि यस पालि २५१७ औं बुद्धजयन्तिको उपलक्षमा धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी श्रीघ द्वारा वीरअस्पताल र अरु अस्पतालमा विरामीहरूलाई फलफूल र बिस्कुट बाँडिएको समाचार सारं प्रेरणादायक छ र अनुकरणीय छ । बुद्धको कथानुसार— “यो गिलानं उपट्ठाति सो मं उट्ठाति” अर्थात् रोगिको सेवा नै बुद्धको सेवा हो ।

बुद्धजयन्तिको उपलक्षमा स्वयम्भू गाउँ पंचायतका जनाताले विभिन्न स्थानहरूमा सफाई र अन्य समाज सेवा कार्यहरू जस्तो कि स्वयम्भू वाचनालयको उद्घाटन गरेका थिए । यो समाचार सराहनीय छ ।

त्यस्तै पाल्पा तान्सेनमा पनि फलफूल र सिधा दान गरिएको समाचार प्रकाशमा आएको छ ।

लुम्बिनी विकास सहयोग समितिको तत्वावधानमा लुम्बिनी विकासको रूपमा बुद्धजयन्ति मनाएको कुरालाई उल्लेखनीय घटनाको रूपमा लिन सकिन्छ । लुम्बिनी विकासार्थ चन्दा संकलन कार्यमा प्रधानमंत्री श्री कीर्तिनिधि विष्टज्यू पनि संलग्न हुनु भएको समाचार प्रकाशमा आएको छ ।

यस प्रकार रचनात्मक ढंगले कार्यक्रम बनाई श्रद्धा प्रकट गर्नु नै वास्तविक बुद्धजयन्ति मनाएको ठहर्दैन । गौतम बुद्ध श्रद्धा भक्तिलाई भन्दा व्यवहार सुधानुलाई महत्व दिनु हुन्थ्यो । हामीलाई पनि कुराभन्दा काम चाहिएको छ । अर्काको दोष मात्र नहेरी आफ्नो गतिविधिमा विशेष ध्यान पनि दिनु परेको छ ।

संयुक्त राष्ट्रसंघको विकास कार्यक्रमका लागि आवासीय प्रतिनिधि श्री याकुब जेजुरीले गौतम बुद्धको शान्ति सन्देश विश्वव्यापी भएको एवं संयुक्त राष्ट्र संघले पनि लुम्बिनीको विकास कार्यमा सहायता पुऱ्याएको कुरा उल्लेख गर्नु भयो ।

गणतन्त्र कोरियाका महावाणिज्यदूत सू. ही. हङ्गले बुद्धको शान्ति सहिष्णुता, अहिंसा र विश्व प्रेमको उपदेश पहिले भन्दा अहिले बढ्ता आवश्यक भएको छ भन्नु भयो ।

लुम्बिनी विकास सहयोग समिति का उपाध्यक्ष श्री लोक दर्शन वज्राचार्यले लुम्बिनी विकासको इतिहासको चर्चा गर्नु हुँदा भगवान बुद्धको उपदेशलाई मानिसहरूले आफ्नो जीवनमा प्रयोग गर्न सके मात्र सुखमय जीवन बिताउन सकिने कुरा बताउनु भयो ।

भिक्षु सुदर्शनले गौतम बुद्धको जन्मस्थल लुम्बिनी विकास गृह योजनाको कार्यान्वयनमा सहयोग गर्नु हाम्रो कर्तव्य हो भन्नु भयो ।

बुद्धजयन्ति समारोह समितिका सचिव श्री बिजु वज्राचार्यले बुद्धका जन्म नेपालमा भएता पनि बुद्ध विश्व व्यापी हुनुहुन्थ्यो भन्नु भयो ।

सभापति आसनबाट प्रधानमन्त्री श्री कीर्तिनिधि विष्टज्यूले भन्नुभयो— विश्वमा घटेको भौषण युद्धबाट त्रसित मानव आज बुद्धप्रति श्रद्धा राखी शान्तिको लागि सतत प्रयत्नशील रहेको छ ।

वहाँले चिरकाल देखी स्वयम्भू मुनि छाउनीमा तारा हान्ने काम भइरहेको बन्द होस भन्ने जनताको माँगमाथि ध्यान दिई निकट भविष्यमा नै उक्त तारो हान्ने ठाउँ अन्यत्र सार्ने आश्वासन दिलाउनु भयो ।

श्रद्धा दिवसको रूपमा बुद्ध जयन्ति

२५१७ औं बुद्धजयन्ति यस पालि ललितपुरमा

श्रद्धा दिवसको रूपमा मनाएको समाचार छ । प्रधानमन्त्री श्री कीर्तिनिधि विष्टज्यूले ललितपुरमा आयोजित उक्त श्रद्धा दिवसको समारोहमा भन्नुभयो— भगवान गौतम बुद्धले जन्म लिनु भएको लुम्बिनीको राम्रो विकास गरी बुद्धलाई एकपल्ट फेरि सजीव गराउनु आवश्यक छ ।

उक्त समारोहमा श्री गेहेन्द्रबहादुर राजभण्डारी, श्री विद्याभूषण, श्री आशाराम शाक्य श्री लोकदर्शन वज्राचार्यले बुद्धको महान व्यक्तित्व र लुम्बिनी विकासको चर्चा गर्नु भयो ।

सभापति आसनबाट भिक्षु ज्ञानपुणिक ले लुम्बिनी विकास गर्नु हाम्रो कर्तव्य हो र पवित्र भूमिलाई अरु पवित्र बनाउन सक्दो प्रयत्न गर्नु परेको छ भन्नु भयो ।

पूजाको रूपमा बुद्ध जयन्ति

२५१७ औं बुद्धजयन्तिको उपलक्षमा स्थानीय स्वयम्भू विकास मण्डलको आयोजनामा स्वयम्भूमा महा-यान प्रथा अनुसार अन्तर्राष्ट्रीय बुद्धपूजा भयो । बुद्ध धर्म सम्बन्धी चित्रहरू तथा पौवाहरूको पनि प्रदर्शनी भएको

रमाइलो मेलाको रूपमा बुद्धजयन्ति

बुद्धजयन्तिसो उपलक्षमा जेठ ६ गते आनन्दकुटी विद्यापीठमा रोचक पूर्ण ढंगले "स्कूल मेला"को आयोजना गरिएको थियो । विज्ञानको पनि प्रदर्शनी भएको समाचार छ ।

४ जेठ प्रातः कालीन विभिन्न स्कूलका स्कार्टहरूको बाजागाजाका साथ सिद्धार्थको मूर्ति रथजात्रा शहर परिक्रमा गरेर आनन्दकुटी विद्यापीठमा विसर्जन भयो ।

लुम्बिनी विकासको रूपमा बुद्धजयन्ति

लुम्बिनी विकास सहयोग समितिको आयोजनामा लुम्बिनी विकास चन्दा संकलनको रूपमा बुद्धजयन्ति

मनाइयो । स्वयम्भूमा र आनन्दकुटीमा विभिन्न लुम्बिनी विकास योजना बारे नवसाह्रको प्रदर्शनीका साथ चन्द्रा संकलन अभियान चलाएको थियो ।

प्रधानमन्त्री श्री कीर्तिनिधिविष्टयूले ललितपुर भिन्ने बहालमा लुम्बिनी विकास चन्द्रा संकलन अभियान शुभारम्भ गर्नु भयो ।

बौद्ध चित्र प्रदर्शनीको रूपमा बुद्धजयन्ति

२५१७ औं बुद्धजयन्तिको उपलक्षमा गणमहा विहारमा बौद्ध संस्कृति सम्बन्धी चित्र तथा फोटो प्रदर्शनी भएको थियो । भिक्षु सुबोधानन्द महास्थविरको सभापतित्वमा बुद्धको जन्म विषयको प्रवचन गोष्ठीको आयोजना गरिएको थियो । भिक्षु सुमंगलले स्वागत भाषण दिनु भयो ।

उक्त गोष्ठीमा शिक्षा, राज्यमन्त्री श्री अर्यालले भन्नु भयो— बुद्धको सन्देश लाई व्यवहारमा उतार्नु सक्नु परेको छ ।

त्यस अवसरमा श्री भुवनलाल प्रधान ले लुम्बिनीको विकासको साथ साथै कपिल वस्तुको पनि विकास गरिनु नितान्त आवश्यक भएको कुरा चर्चा गर्नु भयो ।

उक्त सभामा श्री बाल कृष्ण समले, भिक्षु सुदर्शन र ज्ञपानी राजदूत श्री हिरोशीले बोल्नु भएको थियो ।

रोगिको सेवाको रूपमा बुद्धजयन्ति

बुद्धजयन्तिको उपलक्षमा स्थानीय धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी द्वारा बुद्ध पूर्णिमाको दिन वीर अस्पताल, टेकु अस्पताल, कालीमाटी टी. बी. अस्पताल र कान्ति स्थित शिशु अस्पतालमा बिरामीहरूलाई फलफूल तथा विस्कट वितरण गरी बुद्धजयन्ति मनाएको समाचार छ ।

भक्तपुरमा बुद्धजयन्ति

बुद्धजयन्तिको उपलक्षमा भक्तपुर नगर पंचायतका प्रधानपञ्च श्री मदनकृष्ण हाडाको सभापतित्वमा भएको

आम सभामा स्थानीय बुद्धजयन्ति समारोह समितिका अध्यक्ष श्री सम्यकरत्न वज्राचार्यले बुद्धको शान्ति सन्देशले विश्वशान्ति कायम राख्न सगाउ पुन्याएको छ भन्नुभयो । उक्त सभामा श्री रामकृष्ण वैद्य, श्री धर्म सुन्दरले बोल्नु भएको थियो ।

शीलप्रदान र धर्म देशना श्रामणेर महेन्द्र बाट सम्पन्न भयो ।

बनेपामा बुद्धजयन्ति

स्थानीय चन्द्रकीर्ति विहारमा भिक्षु महापन्थ बाट पञ्चशील प्रदान भएपछि विभिन्न बाजा गाजाका साथ ठूलो जूलूसले भगवान बुद्ध राखिएको रथलाई नगर परिक्रमा गराई बुद्धपूजा पछि बुद्धजयन्ति कार्यक्रम सम्पन्न भयो ।

त्रिशूलीमा बुद्धजयन्ति

भगवान बुद्धको २५१७ औं जयन्तिका अवसरमा स्थानीय सुगत बौद्ध मंडलको आयोजनामा विभिन्न कार्यक्रमका साथ बुद्धजयन्ति समारोह सुगतपुर विहारमा सम्पन्न भएको समाचार छ । भिक्षु मेधंकरबाट शील प्रदान पछि प्रवचन गोष्ठी भयो । उक्त समारोहमा जिल्लाका समस्त सरकारी कर्मचारी र स्थानीय स्कूल आदिका अध्यापक छात्र छात्राहरूले भाग लिएका थिए ।

त्यस्तै बीरगंज, नाराणगढ चित्रवन विहार, बुटवल पद्म चैत्य विहार, तान्सेन आदि अधिराज्यभरी बुद्धजयन्ति ठूलो उत्साहका साथ मनाएको समाचार छ ।

प्रवचन गोष्ठीको रूपमा बुद्धजयन्ति

नेपाल बौद्ध समाजका आयोजनामा २५१७ औं बुद्धजयन्तिको उपलक्षमा विश्वशान्ति र मानव समाज बारे प्रवचन गोष्ठी भएको समाचार छ । नेपाल बौद्ध समाजको सभापति श्री प्रेम बहादुर शाक्य, पं. हरिनाथ शास्त्री, श्री राज कृष्ण सिम्बेलले शान्तिका अप्रदूत भग-

वान् बुद्धको शान्ति उपदेश विश्वमा बोध गराउनु आव-
शक छ भन्नु भयो ।

साप्ताहिक बुद्धजयन्ति कार्यक्रम

बुद्धजयन्ति समारोह समिति काठमाडौंया तत्वाव-
धाने २५१७ बुद्धजयन्ति साप्ताहिक कार्यक्रम गत
वैशाख २८ गते अष्टमी खुनु बहनि मुमुं बहाले ज्ञान माला
भजन तथा भिक्षु प्रजारश्मि पाखें धर्म देशनां लिपा चल-
चित्र प्रदर्शन जुल । थये हे मिखाबहाले भिक्षु शाक्यानन्द
द्वारा धर्म देशना जुल । प्यूखाबहाले भिक्षु ज्ञान पूर्णिक,
असंबहाले भिक्षु सुबोधानन्द, मूबहाले भिक्षु सुमंगल,
थायमह न्हूबहाले भिक्षु अश्वघोष, ऊवाबहाले भिक्षु मुदर्शन
पाखें धर्म देशना आदि कार्यक्रम सम्पन्न जुल ।

थायमह न्हूबहाले स्वन्हु यंक बुद्धजयन्ति उत्सव
माने याना धम्मवती अनगारिका द्वारा नं उपदेश जूगु
समाचार दु ।

रेदिओ नेपालं दसमिनेट जरु जूसां सप्ताहिक
बुद्ध वन्दना कार्यक्रम प्रसारित यागु दु ।

विभिन्न शिक्षा संस्था

विभिन्न शिक्षा संस्थां बुद्धजयन्ति समारोह माने
यागु समाचार बोगु दु । त्रिभुवन विश्वविद्यालय संस्कृत
परिषद, त्रिभुवन आदर्श विद्यालय, नेपाल मैथिलो साहित्य
परिषद व गौतम बुद्ध युनेस्को क्लबया तत्वावधाने गौतम
बुद्धया २५१७ जयन्ति माने यागु समाचार दु ।

बलम्बु व सतुङ्गल गामे बौद्ध अभियान

गत २९ वैशाख खुनु धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन
गोष्ठीया गांगामे बौद्धधर्म प्रचार कार्यक्रम अन्तरगत बलंबु
(गुर्नु धारा) आदर्श गाउँ पञ्चायते भिक्षु अश्वघोषया

समापतित्वे बौद्ध गोष्ठी जूगु समाचार दु ।

गत ३० वैशाख सतुङ्गल गामे नं धर्मकीर्ति बौद्ध
अध्ययन गोष्ठी बौद्ध अभियान क्रम सुये बुद्धपूजा व
धम्मवती पाखें उपदेशं लिपा भिक्षु अश्वघोषया समापतित्वे
बौद्ध गोष्ठी जुल ।

हस्तकला प्रदर्शनी

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया द्वितीय वार्षिक
उत्सवया उपलक्षे गत जेठ ६ गते अभूत पूर्वगु हस्तकला
प्रदर्शनी बर्माया अनगारिका मागुणवती पाखें उद्घाटन
सम्पन्न जुल । उगु प्रदर्शनी खना दर्शकत तस्सकं प्रभावित
जुल धयागु समाचार दु ।

बहनि उक्त गोष्ठीया बौद्ध गोष्ठी व सांस्कृतिक
कार्यक्रम जूगु नं समाचार दु ।

असंबहाले चैत्यपूजा

गत जेठ १२ गते अष्टमी खुनु स्वयम्भू ज्ञान माला
भजन खलया तत्वावधाने चैत्यपूजा सम्पन्न जुल । राजा
ब्रह्मदर्श पाखें भिक्षुा व अनगारिकापिन्त भोजन प्रदान
जुल । भिक्षु ज्ञानपूर्णिकं श्रद्धा मदयेक मगागु थें थुकीं
अन्धविश्वासे नं ब्वाकाशीयो धका उपदेश बिया बिज्यात ।

प्रदीपपूजा

श्रीमती राधिका देवी मानन्धरं आनन्दकुटीया
बुद्ध मन्दिरे च्याकेत ४ फूट हाकगु ट्यूबलाइट प्रदान यान्त
प्रदीपपूजा याना दित्त ।

न्हायकंपूजा

श्री राजा ब्रह्मदर्श व श्री द्रव्यरत्न तुलाधर पिपि
पाखें आनन्दकुटी बुद्ध मन्दिरे न्हूगु खापाया लागी यागु
ततः पागु न्हायकं प्रदान यागु जुल ।

व्यवस्थापक भिक्षु महानाम, प्रकाशक— आनन्दकुटी विहार गुठी, स्वयम्भू काठमाण्डू, नेपाल ।

मुद्रक— नेपाल प्रेस, ६/५९८ मुद्रक, काठमाडौं । (फोन नं. ११०३२)